

[Gert Petersen]

været drøftet i ministeriet eller i regeringen, og hvor han bare får det stanget ud med den besked: nu skal du tage stilling til det, gamle ven, og det skal ske i løbet af de næste par timer. Det er for det første ikke særlig demokratisk, og det er heller ikke rimelige arbejdsvilkår at byde forsvarsministeren, for ikke at tale om udenrigsministeren – jeg ved ikke, hvad han ville gøre. Derfor synes jeg, at man nu må gå i gang med en demokratisering af NATO, sådan at de ministermøder, der holdes, forberedes på rimelig og demokratisk måde, og således at man får tid til at drøfte sagerne, gerne i parlamenterne, men i hvert fald i regeringerne og i visse udenrigsministerielle kontorer. Det vil være et stort fremskridt.

Nør Christensen (CD):

Jeg kan tilslutte mig bemærkningerne om en demokratisering af NATO og også af Warszawapagten, om det var muligt, men det kan selvfølgelig kun fremsættes som et fromt ønske.

Hvad angår den foreslåede dagsorden, følger den gruppe, jeg repræsenterer, indstillingen fra statsministeren.

Albrechtsen (VS):

Jeg lyttede med spænding til de udtalelser, der faldt fra hr. Lasse Budtz bl.a. som svar på mit spørgsmål og fra hr. Anker Jørgensen, og jeg må sige, at jeg på baggrund af disse udtalelser er fuldstændig enig med hr. Gert Petersen i, at der ikke med denne fortolkning er den store forskel på de to dagsordener, der er foreslået, og vi vil naturligvis på den baggrund stemme for den dagsorden, som socialdemokratiet har stillet forslag om.

Jeg synes egentlig også, der på den baggrund er grund til at sige, at debatten har fået et godt resultat. Men når socialdemokratiet så drager den mere vidtgående konklusion, at man kan genoptage arbejdet i det sikkerhedspolitiske udvalg, må jeg nok spørge, om det nu også er ganske klogt. Vi har jo endnu ikke fået svar fra statsministeren på det spørgsmål, som hr. Anker Jørgensen stillede, nemlig om statsministeren vil sikre den fodnote. Var det ikke klogere, om socialdemokratiet afventede – det kommer sikkert op på NATO-udenrigsministermødet allerede i juni – om regeringen nu også var i stand til

at efterleve denne dagsorden, for erfaringerne viser, at der er al mulig grund til at forvente det modsatte? Men det kan selvfølgelig være, at statsministeren vil bortvejre enhver tvivl om det ved at gå op og besvare hr. Anker Jørgensens spørgsmål og klart bekræfte, at der vil komme en fodnote fra dansk side. Det kan ikke udelukkes, men det ville overraske mig, om statsministeren gav et sådant svar. Hvis det svar ikke kommer, skulle mit råd til socialdemokratiet være: afvent dog genoptagelsen af arbejdet i det sikkerhedspolitiske udvalg.

Derimod var jeg temmelig skuffet over hr. Lasse Budtz' besvarelse af spørgsmålet om Eureka-projektet. Jeg er bange for, at det danske socialdemokrati her er ved at blive trukket lidt rundt ved næsen af de franske partikammerater. Jeg tror, socialdemokratiet skulle overveje deres stilling ganske nøje endnu en gang til dette Eureka-projekt. Jeg håber, vi får lejlighed til at gennemanalysere det meget nøje, og at vi derefter kan nå til enighed på dette punkt. Men jeg synes, besvarelsen var skuffende, for at dømme efter det, vi indtil videre kender til dette projekt, rummer det de samme elementer som dem, der indgår i stjernekrigsprojektet, og derfor burde socialdemokratiet som udgangspunkt være utrolig forbeholdent.

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at jeg er enig med statsministeren, når han siger, at det ideelle må være, at der indgås aftale om at give fuldstændigt afkald på enhver forskning i rumvåbnene, og at man i stedet for tager fat på reduktioner af kernevåbnene; det er jo netop det, der skal til.

Men for god ordens skyld vil jeg lige bede statsministeren om at præcisere over for folketinget, at han og hans regering energisk og målbevidst vil arbejde i NATO for, at der gennemføres et opstillingsstop for raketterne her og nu som et udgangspunkt for netop at kunne komme i gang med den proces. Det er jo noget, der følger af det punkt, der står derom i 3. maj-dagsordenen, men jeg siger det bare for god ordens skyld. Jeg synes, det ville være en positiv markering fra statsministerens side, hvis statsministeren lige ville bekræfte, at man faktisk arbejder energisk på det.

Kofod-Svendsen (KrF):